

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 258/2012

z dnia 14 marca 2012 r.

wdrażające art. 10 Protokołu Narodów Zjednoczonych przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniające Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej (protokół NZ w sprawie broni palnej), oraz ustanawiające zezwolenia na wywóz i środki dotyczące przywozu i tranzytu dla broni palnej, jej części i komponentów oraz amunicji

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z decyzją Rady 2001/748/WE z dnia 16 października 2001 r. dotyczącą podpisania w imieniu Wspólnoty Europejskiej Protokołu Narodów Zjednoczonych w sprawie nielegalnej produkcji i handlu bronią palną, jej częściami, elementami i amunicją, załączonego do Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej⁽²⁾, Komisja podpisała w imieniu Wspólnoty wyżej wymieniony protokół (dalej zwany „protokołem NZ w sprawie broni palnej”) w dniu 16 stycznia 2002 r.
- (2) Protokół NZ w sprawie broni palnej, którego celem jest promowanie, ułatwianie i wzmacnianie współpracy pomiędzy stronami, aby zapobiegać, zwalczać i eliminować nielegalne wytwarzanie i obrót bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, wszedł w życie w dniu 3 lipca 2005 r.
- (3) Aby ułatwić śledzenie historii broni palnej oraz skutecznie zwalczać nielegalny obrót bronią palną, jej

częściami i istotnymi komponentami oraz amunicją, konieczna jest poprawa wymiany informacji między państwami członkowskimi, w szczególności poprzez lepsze wykorzystanie istniejących już metod komunikacji.

- (4) Dane osobowe muszą być przetwarzane zgodnie z przepisami określonymi w dyrektywie 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych⁽³⁾ oraz w rozporządzeniu (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych⁽⁴⁾.
- (5) W swoim komunikacie z dnia 18 lipca 2005 r. w sprawie środków zapewniających większe bezpieczeństwo materiałów wybuchowych, zapalników, sprzętu służącego do wyrobu bomb oraz broni⁽⁵⁾ Komisja zapowiedziała zamiar wdrożenia art. 10 protokołu NZ w sprawie broni palnej jako jeden ze środków niezbędnych do tego, by Unia mogła zawrzeć ten protokół.
- (6) Zgodnie z protokołem NZ w sprawie broni palnej od stron wymaga się wprowadzenia lub dopracowania procedur administracyjnych lub systemów umożliwiających sprawowanie skutecznej kontroli nad wytwarzaniem, znakowaniem, przywozem i wywozem broni palnej.

⁽³⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.⁽⁴⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.⁽⁵⁾ COM(2005) 329. W komunikacie tym ogłoszono również techniczne zmiany dyrektywy 91/477/EWG mające na celu wprowadzenie do rozporządzenia odpowiednich przepisów wymaganych na postawie protokołu NZ w odniesieniu do wewnątrzspółnotowego transferu broni regulowanego przez wspomnianą powyżej dyrektywę, które to zmiany zostały wprowadzone w drodze dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/51/WE (Dz.U. L 179 z 8.7.2008, s. 5).⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 13 października 2011 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 8 marca 2012 r.⁽²⁾ Dz.U. L 280 z 24.10.2001, s. 5.

- (7) Aby zachować zgodność z postanowieniami protokołu NZ w sprawie broni palnej, konieczne jest również uznanie nielegalnego wytwarzania broni palnej, jej części i istotnych komponentów oraz amunicji, a także nielegalnego obrotu nimi za przestępstwo, jak również wprowadzenie środków umożliwiających konfiskatę produktów nielegalnie wytworzonych lub będących przedmiotem nielegalnego obrotu.
- (8) Niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć zastosowania do broni palnej, jej części i istotnych komponentów oraz amunicji, które są przeznaczone specjalnie do celów wojskowych. Środki potrzebne do spełnienia wymagań wynikających z art. 10 protokołu NZ w sprawie broni palnej powinny być dostosowane w taki sposób, aby możliwe było wprowadzenie uproszczonych procedur dla broni palnej do użytku cywilnego. Należy zatem wprowadzić pewne uproszczenia dotyczące zezwoleń na wielokrotne dostawy, środki dotyczące tranzytu oraz wywóz czasowy w celach zgodnych z prawem.
- (9) Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na stosowanie art. 346 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, który dotyczy podstawowych interesów bezpieczeństwa państw członkowskich, oraz nie ma wpływu na dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/43/WE z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie uproszczenia warunków transferów produktów związanych z obronnością we Wspólnocie⁽¹⁾ ani na dyrektywę Rady 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni⁽²⁾. Ponadto ani protokół NZ w sprawie broni palnej, ani niniejsze rozporządzenie nie mają zastosowania do transakcji pomiędzy państwami ani do transferów międzypaństwowych w przypadkach, w których stosowanie protokołu naruszałoby prawo strony do podejmowania działań w interesie bezpieczeństwa narodowego zgodnie z Kartą Narodów Zjednoczonych.
- (10) Dyrektywa 91/477/EWG dotyczy transferów broni palnej do użytku cywilnego odbywających się na terytorium Unii, podczas gdy niniejsze rozporządzenie określa środki dotyczące wywozu broni palnej z obszaru celnego Unii do państw trzecich lub przez terytorium państw trzecich.
- (11) Broń palna, jej części i istotne komponenty oraz amunicja przywożone z państw trzecich podlegają prawu Unii, a w szczególności są objęte wymogami dyrektywy 91/477/EWG.
- (12) Należy zapewnić spójność przepisów dotyczących dokumentowania, obowiązujących w prawie Unii.
- (13) W celu zapewnienia właściwego stosowania niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie powinny podjąć środki przyznające właściwym organom odpowiednie uprawnienia.
- (14) W celu prowadzenia wykazu broni palnej, jej części i istotnych komponentów oraz amunicji, dla których wymagane jest zezwolenie na mocy niniejszego rozporządzenia, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do dostosowywania załącznika I do niniejszego rozporządzenia do załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej⁽³⁾, a także do załącznika I do dyrektywy 91/477/EWG. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym z ekspertami. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednocześnie, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (15) Unia przyjęła przepisy celne zawarte w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającym Wspólnotowy kodeks celny⁽⁴⁾ oraz w przepisach wykonawczych określonych w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2454/93⁽⁵⁾. Należy również wziąć pod uwagę rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 450/2008 z dnia 23 kwietnia 2008 r. ustanawiające Wspólnotowy kodeks celny (zmodyfikowany kodeks celny)⁽⁶⁾, którego przepisy będą miały zastosowanie etapami zgodnie z jego art. 188. Niniejsze rozporządzenie nie ogranicza w żaden sposób uprawnień przyznanych na mocy i w zastosowaniu Wspólnotowego kodeksu celnego i jego przepisów wykonawczych.
- (16) Państwa członkowskie powinny ustanowić przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszeń niniejszego rozporządzenia oraz zapewnić ich wprowadzanie w życie. Sankcje te powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.
- (17) Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla unijnego systemu kontroli wywozu, transferu, pośrednictwa i tranzytu w odniesieniu do produktów podwójnego zastosowania, ustanowionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 428/2009⁽⁷⁾.
- (18) Niniejsze rozporządzenie jest spójne z innymi stosowanymi przepisami dotyczącymi broni palnej, jej części, istotnych komponentów oraz amunicji do celów wojskowych, strategii bezpieczeństwa, nielegalnego obrotu bronią strzelecką i lekką oraz wywozu technologii wojskowych, w tym również ze wspólnym stanowiskiem Rady 2008/944/WPZiB z dnia 8 grudnia 2008 r. określającym wspólne zasady kontroli wywozu technologii wojskowych i sprzętu wojskowego⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 146 z 10.6.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 256 z 13.9.1991, s. 51.

⁽³⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 145 z 4.6.2008, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 134 z 29.5.2009, s. 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 335 z 13.12.2008, s. 99.

- (19) Komisja oraz państwa członkowskie powinny się wzajemnie informować o środkach przyjętych na mocy niniejszego rozporządzenia i przekazywać sobie inne stosowne informacje, którymi dysponują w związku z niniejszym rozporządzeniem.
- (20) Niniejsze rozporządzenie nie uniemożliwia państwom członkowskim stosowania swych konstytucyjnych przepisów dotyczących publicznego dostępu do dokumentów urzędowych, z uwzględnieniem rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji⁽¹⁾,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT, DEFINICJE I ZAKRES

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie określa zasady dotyczące zezwoleń na wywóz oraz środków dotyczących przywozu i tranzytu w odniesieniu do broni palnej, jej części i istotnych komponentów oraz amunicji w celu wdrożenia art. 10 Protokołu Narodów Zjednoczonych przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej (zwanego dalej „protokołem NZ w sprawie broni palnej”).

Artykuł 2

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- 1) „broń palna” oznacza każdą przenośną, wyposażoną w lufę broń, która miota, jest przeznaczona do miotania lub daje się przystosować do miotania pocisku lub ładunku rażącego w wyniku działania palnego materiału miotającego, o której mowa w załączniku I.

Przedmiot uznaje się za dający się przystosować do miotania pocisku lub ładunku rażącego w wyniku działania palnego materiału miotającego, jeżeli:

- ma wygląd broni palnej, oraz
 - ze względu na swoją budowę lub materiał, z którego jest wykonany, może być łatwo przystosowany do wspomnianego celu;
- 2) „części ” oznaczają każdy element lub część zamienną, o których mowa w załączniku I, zaprojektowane specjalnie do broni palnej i istotne dla jej funkcjonowania, w tym lufę, szkielet lub komorę zamkową, suwadło lub bębnek, trzon lub zatrzask zamkowy, oraz każde urządzenie przeznaczone lub przystosowane do tłumienia hałasu spowodowanego wystrzałem z broni palnej;
- 3) „istotne komponenty” oznaczają mechanizm zamkowy, komorę oraz lufę broni palnej, które będąc osobnymi przedmiotami, włączone są do kategorii broni palnej, w której są lub mają być osadzone;

- 4) „amunicja” oznacza cały nabój lub jego komponenty, w tym łuski, spłonki, proch, pociski lub ładunki rażące, używane w broni palnej, o których mowa w załączniku I, jeżeli komponenty te są również objęte wymogiem uzyskania zezwolenia w danym państwie członkowskim;
- 5) „broń palna pozbawiona cech użytkowych” oznacza przedmioty odpowiadające pod innymi względami definicji broni palnej, trwale niezdatne do użytku w wyniku pozbawienia ich cech bojowych, poprzez spowodowanie, że wszystkie podstawowe części broni palnej nie nadają się trwale do użytku i niemożliwe jest ich usunięcie, zastąpienie ani zmiana w celu przywrócenia do użytku.

Państwa członkowskie przyjmują rozwiązania mające na celu weryfikowanie przez właściwy organ wspomnianych środków pozbawiania broni palnej cech użytkowych. W ramach tej weryfikacji państwa członkowskie przewidują wydawanie świadectwa lub protokołu zaświadczonego, że broń palna została pozbawiona cech użytkowych, lub opatrzenie w tym celu broni palnej wyraźnie widocznym oznakowaniem;

- 6) „wywóz” oznacza:
- a) procedurę wywozu w rozumieniu art. 161 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92;
 - b) powrotny wywóz w rozumieniu art. 182 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92, ale bez uwzględnienia towarów przewożonych w ramach procedury tranzytu zewnętrznego, o której mowa w art. 91 tego rozporządzenia, jeżeli nie spełniono formalności związanych w powrotnym wywozem, o których mowa w art. 182 ust. 2 tego rozporządzenia;
- 7) „osoba” oznacza osobę fizyczną, osobę prawną i – o ile obowiązujące przepisy przewidują taką możliwość – jednostkę zrzeszającą osoby, która posiada zdolność do czynności prawnych, lecz nie posiada osobowości prawnej;
- 8) „eksporter” oznacza każdą osobę mającą siedzibę w Unii, która dokonuje lub w której imieniu dokonywane jest zgłoszenie wywozowe, to znaczy osobę, która, w czasie gdy zgłoszenie jest przyjmowane, ma umowę z odbiorcą w państwie trzecim i jest uprawniona do decydowania o wysłaniu towaru poza obszar celny Unii. Jeżeli nie została zawarta żadna umowa eksportowa lub strona umowy nie działa we własnym imieniu, „eksporter” oznacza osobę uprawnioną do decydowania o wysłaniu towaru poza obszar celny Unii.
- Jeżeli prawo dysponowania bronią palną, jej częściami i istotnymi komponentami lub amunicją przysługuje osobie mającej siedzibę poza Unią, na podstawie umowy, na której opiera się wywóz, za eksportera uważa się umawiającą się stronę mającą siedzibę w Unii;
- 9) „obszar celny Unii” oznacza obszar w rozumieniu art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92;

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43.

- 10) „zgłoszenie wywozowe” oznacza czynność, przez którą osoba w wymaganej formie i w określony sposób wyraża zamiar objęcia procedurą wywozową broni palnej, jej części i istotnych komponentów oraz amunicji;
- 11) „wywóz czasowy” oznacza przemieszczanie broni palnej opuszczającej obszar celny Unii, przeznaczoną do powrotnego przywozu w okresie nieprzekraczającym 24 miesięcy;
- 12) „tranzyt” oznacza operację transportu towarów opuszczających obszar celny Unii, które są przemieszczane przez obszar co najmniej jednego państwa trzeciego, a ich miejscem przeznaczenia jest inne państwo trzecie;
- 13) „przeładunek” oznacza tranzyt obejmujący fizyczną operację wyładowania towarów ze środka transportu, za pomocą którego dokonano przywozu, po którym następuje ponowne załadowanie w celu powrotnego wywozu, zazwyczaj do innego środka transportu;
- 14) „zezwolenie na wywóz” oznacza:
- a) jednokrotne zezwolenie lub licencję udzieloną jednemu konkretnemu eksporterowi, obejmującą jedną dostawę jednej lub większej liczby sztuk broni palnej, jej części i istotnych komponentów oraz amunicji dla jednego określonego użytkownika końcowego lub odbiorcy w państwie trzecim, lub;
 - b) wielokrotne zezwolenie lub licencję udzieloną jednemu konkretnemu eksporterowi, obejmujące wielokrotną dostawę jednej lub większej liczby sztuk broni palnej, jej części i istotnych komponentów oraz amunicji dla jednego określonego użytkownika końcowego lub odbiorcy w państwie trzecim, lub;
 - c) globalne zezwolenie lub licencję udzieloną jednemu konkretnemu eksporterowi, obejmujące wielokrotną dostawę jednej lub większej liczby sztuk broni palnej, jej części i istotnych komponentów oraz amunicji dla kilku określonych użytkowników końcowych lub odbiorców w jednym lub kilku państwach trzecich;
- 15) „nielegalny obrót” oznacza przywóz, wywóz, sprzedaż, dostawę, przemieszczanie lub przekazanie broni palnej, jej części i istotnych komponentów lub amunicji z terytorium lub przez terytorium jednego z państw członkowskich do państwa trzeciego, jeżeli zachodzi którykolwiek z poniższych warunków:
- a) dane państwo członkowskie nie udziela zezwolenia na taką operację zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia;
 - b) broń palna nie jest oznakowana zgodnie z art. 4 ust. 1 i 2 dyrektywy 91/477/EWG;
 - c) na przywożonej broni palnej nie umieszczono w chwili przywozu co najmniej prostego oznakowania pozwalającego na identyfikację pierwotnego państwa przywozu w Unii Europejskiej lub, jeżeli na broni palnej nie umieszczono takiego oznakowania, niepowtarzalnego oznakowania pozwalającego na identyfikację przywożonej broni palnej;
- 16) „śledzenie historii” oznacza systematyczne śledzenie losów broni palnej oraz w miarę możliwości jej części i istotnych komponentów oraz amunicji od producenta do nabywcy w celu udzielania właściwym organom państw członkowskich pomocy w wykrywaniu, badaniu i analizowaniu procesów nielegalnego wytwarzania broni i nielegalnego obrotu bronią.

Artykuł 3

1. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do:

- a) transakcji pomiędzy państwami ani transferów międzypaństwowych;
- b) broni palnej, jej części i istotnych komponentów oraz amunicji, jeżeli zostały specjalnie zaprojektowane do celów wojskowych, oraz, w każdym przypadku, broni palnej umożliwiającej prowadzenie ognia w sposób w pełni automatyczny;
- c) broni palnej, jej części i istotnych komponentów oraz amunicji, jeżeli przeznaczone są one dla sił zbrojnych, policji lub władz publicznych państw członkowskich;
- d) kolekcjonerów i jednostek zajmujących się kulturowymi i historycznymi aspektami broni palnej, jej części i istotnych komponentów oraz amunicji, uznanych za takie na potrzeby niniejszego rozporządzenia przez państwa członkowskie, na których terytorium mają siedzibę, pod warunkiem zapewnienia środków śledzenia historii;
- e) broni palnej pozbawionej cech użytkowych;
- f) zabytkowej broni palnej i jej replik, zgodnie z definicjami zawartymi w prawodawstwie krajowym, o ile zabytkowa broń palna nie obejmuje broni wytworzonej po 1899 r.

2. Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 (Wspólnotowy kodeks celny), rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 (przepisy wykonawcze do Wspólnotowego kodeksu celnego), rozporządzenia (WE) nr 450/2008 (zmodernizowany kodeks celny), jak również dla systemu wywozu, transferu, pośrednictwa i tranzytu w odniesieniu do produktów podwójnego zastosowania, ustanowionego w rozporządzeniu (WE) nr 428/2009 (rozporządzenie dotyczące podwójnego zastosowania).

ROZDZIAŁ II

ZEZWOLENIE NA WYWÓZ, PROCEDURY I KONTROLE ORAZ ŚRODKI DOTYCZĄCE PRZYWOZU I TRANZYTU

Artykuł 4

1. Zezwolenie na wywóz sporządzone według wzoru formularza zawartego w załączniku II jest wymagane w odniesieniu do wywozu broni palnej, jej części i istotnych komponentów oraz amunicji wymienionych w załączniku I. Zezwolenia takiego udzielają, w formie pisemnej lub elektronicznej, właściwe organy państwa członkowskiego, w którym eksporter ma siedzibę.

2. W przypadku gdy wywóz broni palnej, jej części, istotnych komponentów i amunicji wymaga zezwolenia na wywóz zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, a dodatkowo podlega również wymogom uzyskania zezwolenia zgodnie ze wspólnym stanowiskiem 2008/944/WPZiB, państwa członkowskie mogą stosować jednolitą procedurę w celu wypełnienia obowiązków nałożonych na nie w niniejszym rozporządzeniu i w tym wspólnym stanowisku.

3. Jeżeli broń palna, jej części i istotne komponenty oraz amunicja są umieszczone w jednym lub kilku państwach członkowskich innych niż państwo członkowskie, w którym złożono wniosek o zezwolenie na wywóz, fakt ten musi być wskazany we wniosku. Właściwe organy państwa członkowskiego, do których złożono wniosek o zezwolenie na wywóz, niezwłocznie zasięgają opinii właściwych organów zainteresowanego państwa lub państw członkowskich i dostarczają stosownych informacji. Państwo lub państwa członkowskie, opinii których się zasięga, w ciągu 10 dni roboczych powiadamiają o wszelkich ewentualnych zastrzeżeniach wobec udzielenia zezwolenia; zastrzeżenia te są wiążące dla państwa członkowskiego, w którym złożono wniosek.

Artykuł 5

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 6 w celu zmiany załącznika I na podstawie zmian wprowadzanych do załącznika I do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87 oraz na podstawie zmian do załącznika I do dyrektywy 91/477/EWG.

Artykuł 6

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 5, powierza się Komisji na czas nieokreślony.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 5, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień określonych w tej decyzji. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 5 wchodzi w życie, tylko jeśli Parlament Europejski lub Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub jeśli przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 7

1. Przed wydaniem zezwolenia na wywóz broni palnej, jej części i istotnych komponentów oraz amunicji zainteresowane państwo członkowskie sprawdza, czy:

a) państwo trzecie przywozu zezwoliło na dany przywóz; oraz

b) państwa trzecie tranzytu, jeżeli takie są, powiadomiły na piśmie — najpóźniej przed wysyłką — że nie mają zastrzeżeń co do tranzytu. Niniejszy przepis nie ma zastosowania:

— do dostaw morskich lub lotniczych oraz prowadzonych z wykorzystaniem portów lub lotnisk państw trzecich, o ile nie następuje przeładunek ani zmiana środka transportu,

— w przypadku wywozu czasowego w możliwych do zweryfikowania i zgodnych z prawem celach, do których należą polowanie, strzelectwo sportowe, ocena, wystawy nieobejmujące sprzedaży oraz naprawa.

2. Państwa członkowskie mogą postanowić, że jeżeli żadne zastrzeżenia odnośnie do tranzytu nie wpłyną w terminie 20 dni roboczych od dnia złożenia przez eksportera pisemnego wniosku o oświadczenie o braku zastrzeżeń odnośnie do tranzytu, to uznaje się, że państwo trzecie tranzytu nie zgłasza zastrzeżeń wobec tranzytu.

3. Eksporter przedkłada właściwemu organowi państwa członkowskiego odpowiedzialnemu za wydawanie zezwoleń na wywóz niezbędne dokumenty potwierdzające, że państwo trzecie przywozu zezwoliło na przywóz oraz że państwo trzecie tranzytu nie miało zastrzeżeń co do tranzytu.

4. Państwa członkowskie rozpatrują wnioski o zezwolenie na wywóz w terminie ustalonym w prawie krajowym lub zgodnie z praktyką, który nie przekracza 60 dni roboczych od daty dostarczenia właściwym organom wszystkich wymaganych informacji. W wyjątkowych okolicznościach i z należycie uzasadnionych powodów termin ten może zostać przedłużony do 90 dni roboczych.

5. Okres ważności zezwolenia na wywóz nie może przekraczać okresu ważności zezwolenia na przywóz. W przypadku gdy w zezwoleniu na przywóz nie określono okresu ważności, okres ważności zezwolenia na wywóz wynosi, poza wyjątkowymi okolicznościami i z należycie uzasadnionych powodów, co najmniej dziewięć miesięcy.

6. Państwa członkowskie mogą zdecydować o korzystaniu z dokumentów elektronicznych przy rozpatrywaniu wniosków o zezwolenie na wywóz.

Artykuł 8

1. Do celów śledzenia historii zezwolenie na wywóz oraz licencja na przywóz lub zezwolenie na przywóz wydane przez państwo trzecie przywozu, a także dołączona dokumentacja zawierają łącznie informacje obejmujące:

a) daty wydania i wygaśnięcia;

- b) miejsce wydania;
 - c) państwo wywozu;
 - d) państwo przywozu;
 - e) w stosownych przypadkach – państwo lub państwa trzecie tranzytu;
 - f) odbiorcę;
 - g) końcowego odbiorcę, jeżeli jest znany w momencie dostawy;
 - h) dane umożliwiające identyfikację broni palnej, jej części i istotnych komponentów oraz amunicji oraz określające ich ilość, w tym – najpóźniej przed dostawą – oznakowanie umieszczone na broni palnej.
2. Jeżeli informacje, o których mowa w ust. 1, są zawarte w licencji na przywóz lub zezwoleniu na przywóz, eksporter przekazuje je z wyprzedzeniem państwu trzecim tranzytu, najpóźniej przed wysyłką.

Artykuł 9

1. Procedury uproszczone wywozu czasowego lub powrotnego wywozu broni palnej, jej części, istotnych komponentów i amunicji stosuje się następująco:

- a) Zezwolenie na wywóz nie jest wymagane dla:
 - (i) wywozu czasowego dokonywanego przez myśliwych lub strzelców sportowych w ramach mienia prywatnego towarzyszącego im podczas podróży do państwa trzeciego, pod warunkiem że złożą oni właściwym organom dowody dotyczące celów podróży, w szczególności przedkładając zaproszenie lub inne potwierdzenie udziału w polowaniu lub uprawianiu strzelectwa sportowego w docelowym państwie trzecim, w przypadku:
 - jednej lub wielu sztuk broni palnej,
 - istotnych komponentów, jeśli są one oznaczone, jak również części,
 - stosownej amunicji, w maksymalnej ilości 800 naboju dla myśliwych i 1 200 naboju dla strzelców sportowych;
 - (ii) powrotnego wywozu dokonywanego przez myśliwych lub strzelców sportowych w ramach towarzyszącego im mienia prywatnego w związku z czasowym dopuszczeniem do udziału w polowaniu lub uprawianiu strzelectwa sportowego, pod warunkiem że broń palna pozostaje własnością osoby mającej siedzibę poza obszarem celnym Unii i że jest wywożona z powrotem do tej osoby.
- b) W momencie opuszczania obszaru celnego Unii przez państwo członkowskie inne niż państwo ich miejsca zamieszkania, myśliwi i strzelcy sportowi przedkładają właściwym organom europejską kartę broni palnej, przewidzianą w art. 1 i 12 dyrektywy 91/477/EWG. W przypadku podróży lotniczej przy przekazywaniu danych przedmiotów linii lotniczej w celu transportu poza obszar celny Unii

należy okazać właściwym organom europejską kartę broni palnej.

W momencie opuszczania obszaru celnego Unii przez państwo członkowskie ich miejsca zamieszkania myśliwi i strzelcy sportowi mogą okazać zamiast europejskiej karty broni palnej inny dokument uznawany za ważny do tego celu przez właściwe organy tego państwa członkowskiego.

- c) Właściwe organy państwa członkowskiego zawieszają na okres nieprzekraczający 10 dni procedurę wywozu lub w razie konieczności w inny sposób zapobiegają opuszczeniu przez broń palną, jej części i istotne komponenty lub amunicję obszaru celnego Unii przez terytorium tego państwa członkowskiego, w przypadku gdy mają podstawę do podejrzeń, że powody podane przez myśliwych lub strzelców sportowych są niezgodne ze stosownymi ustaleniami i obowiązkami określonymi w art. 10. W wyjątkowych okolicznościach i z należycie uzasadnionych powodów okres, o którym mowa w niniejszej literze, może zostać przedłużony do 30 dni.

2. Państwa członkowskie ustanawiają, zgodnie z prawem krajowym, procedury uproszczone mające zastosowanie w przypadku:

- a) powrotnego wywozu broni palnej w związku z czasowym dopuszczeniem do oceny lub wystawy niezwiązanej ze sprzedażą, lub uszlachetnieniem czynnym w ramach naprawy, pod warunkiem że broń palna pozostaje własnością osoby mającej siedzibę poza obszarem celnym Unii i że jest wywożona z powrotem do tej osoby;
- b) powrotnego wywozu broni palnej, jej części i istotnych komponentów oraz amunicji, jeżeli są one umieszczone w magazynie czasowego składowania od momentu ich wprowadzenia na obszar celny Unii do opuszczenia przez nie tego obszaru;
- c) wywozu czasowego broni palnej w celu dokonania oceny, naprawy i wystawy niezwiązanej ze sprzedażą, pod warunkiem że eksporter udowodni, iż posiada tę broń zgodnie z prawem i wywozi ją zgodnie z procedurą uszlachetniania biernego lub z celną procedurą wywozu czasowego.

Artykuł 10

1. Przy podejmowaniu decyzji, czy udzielić zezwolenia na wywóz na podstawie niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie biorą pod uwagę wszelkie istotne względy obejmujące w stosownych przypadkach:

- a) ich obowiązki i zobowiązania wynikające z udziału w odpowiednich międzynarodowych systemach kontroli wywozu lub z bycia stroną odpowiednich umów międzynarodowych;
- b) względy krajowej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, w tym względy objęte wspólnym stanowiskiem 2008/944/WPZiB;
- c) względy dotyczące zamierzonego końcowego zastosowania, odbiorcy, określonego odbiorcy końcowego oraz ryzyka zmiany zastosowania.

2. Oprócz istotnych względów określonych w ust. 1 przy ocenie wniosku o zezwolenie na wywóz państwa członkowskie biorą pod uwagę stosowanie przez eksportera współmiernych i odpowiednich środków i procedur zapewniających przestrzeganie przepisów i celów niniejszego rozporządzenia oraz warunków określonych w zezwoleniu.

Przy podejmowaniu decyzji dotyczącej udzielenia zezwolenia na wywóz na podstawie niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie przestrzegają swych zobowiązań w odniesieniu do sankcji nałożonych decyzjami przyjętymi przez Radę lub decyzją Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE) lub wiążącą rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ, w szczególności w zakresie embarga na dostawę broni.

Artykuł 11

1. Państwa członkowskie:

- a) odmawiają udzielenia zezwolenia na wywóz, jeżeli wnioskodawca był wcześniej karany za czyn stanowiący przestępstwo wymienione w art. 2 ust. 2 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi⁽¹⁾ lub za jakikolwiek inny czyn, jeżeli stanowi on przestępstwo zagrożone maksymalną karą pozbawienia wolności o wymiarze co najmniej czterech lat lub karą surowszą;
- b) unieważniają, zawieszają, zmieniają lub cofają zezwolenie na wywóz, jeżeli warunki jego udzielenia nie zostały lub przestają być spełnione.

Niniejszy ustęp nie narusza bardziej rygorystycznych przepisów krajowych.

2. W przypadku gdy państwa członkowskie odmawiają udzielenia zezwolenia na wywóz lub też unieważniają, zawieszają, zmieniają lub cofają to zezwolenie, powiadamiają o tym fakcie właściwe organy pozostałych państw członkowskich i przekazują im odpowiednie informacje. W przypadku gdy właściwe organy państwa członkowskiego zawiesiły zezwolenie na wywóz, ostateczna ocena sprawy jest przekazywana pozostałym państwom członkowskim pod koniec okresu zawieszenia.

3. Zanim właściwe organy państwa członkowskiego udzielą zezwolenia na wywóz na mocy niniejszego rozporządzenia, uwzględniają one wszelkie odmowy wydane na mocy niniejszego rozporządzenia, o których zostały powiadomione, aby upewnić się, czy właściwe organy innego państwa członkowskiego lub państw członkowskich nie odmówiły wydania zezwolenia dla zasadniczo identycznej transakcji (dotyczącej towaru o zasadniczo identycznych parametrach lub właściwościach technicznych, dotyczącej tego samego importera lub odbiorcy).

Właściwe organy państwa członkowskiego mogą najpierw skonsultować się z właściwymi organami państwa członkowskiego lub państw członkowskich, które odmówiły wydania zezwolenia, unieważniły je, zawiesiły, zmieniły lub wycofały zgodnie z ust. 1 i 2. Jeżeli po takiej konsultacji właściwe organy państwa członkowskiego zdecydują się udzielić zezwolenia,

powiadamiają o tym właściwe organy pozostałych państw członkowskich, podając wszelkie informacje niezbędne do wyjaśnienia takiej decyzji.

4. Wszelkie informacje przekazywane zgodnie z przepisami niniejszego artykułu muszą być zgodne z przepisami art. 19 ust. 2 dotyczącymi poufności takich informacji.

Artykuł 12

Zgodnie z prawem krajowym lub stosowaną praktyką państwa członkowskie przechowują przez co najmniej 20 lat wszelkie informacje dotyczące broni palnej oraz, jeżeli jest to właściwe i możliwe, jej części i istotnych komponentów oraz amunicji, które to informacje są niezbędne do śledzenia historii i identyfikacji tej broni palnej, jej części i istotnych komponentów oraz amunicji, oraz do zapobiegania nielegalnemu obrotowi tymi towarami i wykrywania takiego obrotu. Informacje te obejmują miejsce, daty wydania i wygaśnięcia zezwolenia na wywóz; państwo wywozu; państwo przywozu; w stosownych przypadkach – państwo trzecie tranzytu; odbiorcę; końcowego odbiorcę, jeżeli jest znany w momencie wywozu; opis i ilość towarów, w tym umieszczone na nich oznakowanie.

Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do wywozu, o którym mowa w art. 9.

Artykuł 13

1. W przypadku podejrzeń państwa członkowskie zwracają się do państwa trzeciego przywozu o potwierdzenie odbioru dostawy broni palnej, jej części i istotnych komponentów lub amunicji.

2. Na wniosek państwa trzeciego wywozu, będącego w momencie wywozu stroną protokołu NZ w sprawie broni palnej, państwa członkowskie potwierdzają przyjęcie na obszarze celnym Unii dostawy broni palnej, jej części i istotnych komponentów lub amunicji, zasadniczo poprzez przedłożenie odpowiednich przywozowych dokumentów celnych.

3. Państwa członkowskie stosują się do przepisów ust. 1 i 2 zgodnie z prawem krajowym lub stosowaną praktyką. W szczególności w odniesieniu do wywozu właściwy organ państwa członkowskiego może zdecydować o zwróceniu się do eksportera albo o skontaktowaniu się bezpośrednio z państwem trzecim przywozu.

Artykuł 14

Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa procedur udzielania zezwolenia oraz możliwości weryfikacji lub stwierdzenia autentyczności zezwoleń.

W stosownych przypadkach weryfikację i stwierdzenie autentyczności można również zapewnić za pośrednictwem kanałów dyplomatycznych.

Artykuł 15

Aby zapewnić prawidłowe stosowanie niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie podejmują niezbędne i proporcjonalne środki, umożliwiające ich właściwym organom:

⁽¹⁾ Dz.U. L 190 z 18.7.2002, s. 1.

- a) gromadzenie informacji na temat wszelkich zamówień lub transakcji dotyczących broni palnej, jej części i istotnych komponentów oraz amunicji; oraz
- b) potwierdzenie, że środki kontroli wywozu są właściwie stosowane, co może obejmować w szczególności prawo wejścia na teren nieruchomości osób, które mają interes w transakcji wywozu.

Artykuł 16

Państwa członkowskie ustanawiają przepisy w sprawie sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszeń niniejszego rozporządzenia oraz podejmują wszelkie środki konieczne do zapewnienia ich wprowadzania w życie. Sankcje takie muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

ROZDZIAŁ III

FORMALNOŚCI CELNE

Artykuł 17

1. Dopełniając formalności celnych związanych z wywozem broni palnej, jej części i istotnych komponentów lub amunicji w urzędzie celnym wywozu, eksporter przedkłada dowód uzyskania niezbędnego zezwolenia na wywóz.

2. Od eksportera można wymagać przedłożenia tłumaczenia dokumentów stanowiących dowód na język urzędowy państwa członkowskiego, w którym składane jest zgłoszenie wywozowe.

3. Bez uszczerbku dla uprawnień przyznanych państwom członkowskim na mocy rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 państwa członkowskie zawieszają na okres nieprzekraczający 10 dni procedurę wywozu z ich terytorium lub w razie konieczności w inny sposób zapobiegają opuszczeniu obszaru celnego Unii przez ich terytorium przez broń palną, jej części i istotne komponenty lub amunicję objęte ważnym zezwoleniem na wywóz, jeżeli mają podstawę do podejrzeń, że:

- a) przy udzielaniu zezwolenia nie wzięto pod uwagę istotnych informacji; lub
- b) od momentu udzielenia zezwolenia okoliczności uległy zasadniczej zmianie.

W wyjątkowych okolicznościach i z należycie uzasadnionych powodów okres ten może zostać przedłużony do 30 dni.

4. W okresie lub w przedłużonym okresie, o których mowa w ust. 3, państwa członkowskie zwalniają broń palną, jej części i istotne komponenty lub amunicję albo podejmują działania na podstawie art. 11 ust. 1 lit. b).

Artykuł 18

1. Państwa członkowskie mogą zdecydować, że formalności celnych dotyczących wywozu broni palnej, jej części i istotnych komponentów lub amunicji można dopełniać tylko w uprawnionych do tego urzędach celnych.

2. Państwa członkowskie korzystające z możliwości, o której mowa w ust. 1, informują Komisję o uprawnionych urzędach

celnych i o późniejszych zmianach w tym zakresie. Komisja corocznie publikuje i aktualizuje te informacje w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

ROZDZIAŁ IV

WSPÓŁPRACA ADMINISTRACYJNA

Artykuł 19

1. Państwa członkowskie podejmują we współpracy z Komisją i zgodnie z art. 21 ust. 2 wszelkie odpowiednie środki umożliwiające nawiązanie bezpośredniej współpracy i wymianę informacji między właściwymi organami w celu poprawy skuteczności środków określonych w niniejszym rozporządzeniu. Informacje takie mogą obejmować:

- a) dane eksporterów, którym odmówiono udzielenia zezwolenia lub którzy są objęci decyzjami podjętymi przez państwa członkowskie na podstawie art. 11;
- b) dane dotyczące odbiorców lub innych podmiotów zamieszanych w podejrzanе działania oraz dane dotyczące przebytych tras, jeżeli są one dostępne.

2. Rozporządzenie Rady (WE) nr 515/97⁽¹⁾ w sprawie wzajemnej pomocy, a w szczególności przepisy tego rozporządzenia dotyczące poufności informacji, stosuje się odpowiednio do środków określonych w niniejszym artykule, bez uszczerbku dla art. 20 niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ V

PRZEPISY OGÓLNE I KOŃCOWE

Artykuł 20

1. Powołuje się Grupę Koordynacyjną ds. Wywozu Broni Palnej („Grupa Koordynacyjna”), której przewodniczy przedstawiciel Komisji. Każde państwo członkowskie wyznacza do tej grupy swojego przedstawiciela.

Grupa Koordynacyjna bada wszelkie kwestie dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia podniesione przez przewodniczącego albo przedstawiciela państwa członkowskiego. Grupę obowiązują zasady poufności określone w rozporządzeniu (WE) nr 515/97.

2. Przewodniczący Grupy Koordynacyjnej lub Grupa Koordynacyjna konsultują się w razie potrzeby z zainteresowanymi podmiotami, których dotyczy niniejsze rozporządzenie.

Artykuł 21

1. Każde państwo członkowskie informuje Komisję o przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych przyjętych w ramach wykonania niniejszego rozporządzenia, w tym o środkach, o których mowa w art. 16.

2. Do dnia 19 kwietnia 2012 r. każde państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie i Komisję o

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 515/97 z dnia 13 marca 1997 r. w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi państw członkowskich i współpracy między państwami członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego (Dz.U. L 82 z 22.3.1997, s. 1).

organach krajowych właściwych do wykonania art. 7, 9, 11 i 17. Na podstawie tych informacji Komisja corocznie publikuje i aktualizuje wykaz tych organów w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

3. Do dnia 19 kwietnia 2017 r., zaś później na wniosek Grupy Koordynacyjnej, a w każdym razie co dziesięć lat, Komisja dokonuje przeglądu wykonania niniejszego rozporządzenia i przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat jego stosowania wraz z ewentualnymi wnioskami dotyczącymi wprowadzenia zmian. Państwa członkowskie przekazują Komisji wszelkie właściwe informacje potrzebne do przygotowania sprawozdania, w tym informacje o stosowaniu jednolitej procedury, o której mowa w art. 4 ust. 2.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 14 marca 2012 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego
M. SCHULZ
Przewodniczący

W imieniu Rady
N. WAMMEN
Przewodniczący

Artykuł 22

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 30 września 2013 r.

Jednakże art. 13 ust. 1 i 2 stosuje się, począwszy od trzydziestego dnia od daty wejścia w życie w Unii Europejskiej protokołu NZ w sprawie broni palnej, po jego zawarciu zgodnie z art. 218 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

ZAŁĄCZNIK I ⁽¹⁾

Wykaz broni palnej, jej części i istotnych komponentów oraz amunicji

	OPIS	KOD CN ⁽¹⁾
1	Krótką broń palną półautomatyczna oraz repetująca	ex 9302 00 00
2	Krótką broń palną jednostrzałową z amunicją centralnego zapłonu	ex 9302 00 00
3	Krótką broń palną jednostrzałową z amunicją bocznego zapłonu, której całkowita długość nie przekracza 28 cm	ex 9302 00 00
4	Długa broń palną półautomatyczna, której magazynek i komora mogą razem pomieścić ponad trzy naboje	ex 9303 20 10 ex 9303 20 95 ex 9303 30 00 ex 9303 90 00
5	Długa broń palną półautomatyczna, której magazynek i komora nie mogą razem pomieścić więcej niż trzy naboje, jeżeli mechanizm ładujący jest wymienny lub jeżeli nie jest pewne, czy broń tę można przerobić za pomocą zwykłych narzędzi w broń, której magazynek i komora mogą pomieścić więcej niż trzy naboje	ex 9303 20 10 ex 9303 20 95 ex 9303 30 00 ex 9303 90 00
6	Repetująca i półautomatyczna długa broń palna z lufą o gładkim przewodzie, której długość nie przekracza 60 cm	ex 9303 20 10 ex 9303 20 95
7	Półautomatyczna broń palna do użytku cywilnego, która przypomina broń samoczynną	ex 9302 00 00 ex 9303 20 10 ex 9303 20 95 ex 9303 30 00 ex 9303 90 00
8	Repetująca długa broń palna inna niż wymieniona w pkt 6	ex 9303 20 95 ex 9303 30 00 ex 9303 90 00
9	Długa broń palną jednostrzałową z lufą gwintowaną	ex 9303 30 00 ex 9303 90 00
10	Półautomatyczna długa broń palna inna niż wymieniona w pkt 4-7	ex 9303 90 00
11	Krótką broń palną jednostrzałową na amunicję bocznego zapłonu, której całkowita długość jest nie mniejsza niż 28 cm	ex 9302 00 00
12	Jednostrzałową długą broń palną z lufami o gładkim przewodzie	9303 10 00 ex 9303 20 10 ex 9303 20 95
13	Części zaprojektowane specjalnie do broni palnej i istotne dla jej funkcjonowania, w tym lufa, szkielet lub komora zamkowa, suwadło lub bębenek, trzon lub zatrzask zamkowy oraz każde urządzenie przeznaczone lub przystosowane do tłumienia hałasu spowodowanego wystrzałem z broni palnej Każdy istotny komponent takiej broni palnej: mechanizm zamkowy, komora oraz lufa broni palnej, które będąc osobnymi przedmiotami, włączone są do kategorii broni palnej, w której są lub mają być osadzone	ex 9305 10 00 ex 9305 21 00 ex 9305 29 00 ex 9305 99 00

⁽¹⁾ Na podstawie Nomenklatury scalonej towarów, określonej w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej.

	OPIS	KOD CN ⁽¹⁾
14	Amunicja: cały nabój lub jego komponenty, w tym łuski, spłonki, proch, pociski lub ładunki rażące, używane w broni palnej, jeżeli komponenty te są również objęte wymogiem uzyskania zezwolenia w danym państwie członkowskim	ex 3601 00 00 ex 3603 00 90 ex 9306 21 00 ex 9306 29 00 ex 9306 30 10 ex 9306 30 90 ex 9306 90 90
15	Kolekcje i przedmioty kolekcjonerskie o wartości historycznej Antyki mające ponad 100 lat	ex 9705 00 00 ex 9706 00 00

(¹) Jeżeli podany jest kod „ex”, to zakres ustala się przez zastosowanie kodu CN wraz z odpowiednim opisem.

Do celów niniejszego załącznika:

- a) „krótka broń palna” oznacza broń palną z lufą, której długość nie przekracza 30 centymetrów lub której całkowita długość nie przekracza 60 centymetrów;
- b) „długa broń palna” oznacza każdą broń palną inną niż krótka broń palna;
- c) „automatyczna broń palna” oznacza broń palną, która ładuje się automatycznie po każdorazowym wystrzeleniu naboju i która może wystrzelić więcej niż jeden nabój przy jednym naciśnięciu spustu;
- d) „półautomatyczna broń palna” oznacza broń palną, która ładuje się automatycznie po każdorazowym wystrzeleniu naboju i która może wystrzelić tylko jeden nabój przy jednym naciśnięciu spustu;
- e) „repetująca broń palna” oznacza broń palną, która po wystrzeleniu naboju może zostać ponownie naładowana ręcznie z magazynka lub cylindra;
- f) „jednostrzałowa broń palna” oznacza broń palną bez magazynka, którą ładuje się przed każdorazowym strzałem poprzez ręczny załadunek naboju do komory lub wgłębienia na ładunek w części zamkowej lufy.

ZAŁĄCZNIK II

(wzór formularza zezwolenia na wywóz)
(o którym mowa w art. 4 niniejszego rozporządzenia)

Udzielając zezwoleń na wywóz, państwa członkowskie będą dążyły do zapewnienia widocznego zaznaczenia na formularzu rodzaju wydawanego zezwolenia.

Niniejszy dokument stanowi zezwolenie na wywóz ważne we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej do daty jego wygaśnięcia.

UNIA EUROPEJSKA		WYWÓZ BRONI PALNEJ (rozporządzenie (UE) nr 258/2012)			
Rodzaj zezwolenia					
Jednokrotne ☐ Wielokrotne ☐ Globalne ☐					
ZEZWOLENIE	1	1. Eksporter <i>(numer EORI, jeżeli dotyczy)</i>	nr	2. Numer identyfikacyjny zezwolenia ⁽¹⁾	3. Data wygaśnięcia
				4. Dane punktu kontaktowego	
		5. Odbiorca/odbiorcy <i>(numer EORI, jeżeli dotyczy)</i>		6. Organ wydający zezwolenie	
		7. Agent celny (agenci celni)/przedstawiciel (przedstawiciele) <i>(w przypadku innego eksportera) (numer EORI, jeżeli dotyczy)</i>	nr	8. Państwo/państwa wywozu Kod ⁽²⁾	
				9. Państwo/państwa przywozu i numer(y) zezwolenia na przywóz Kod ⁽²⁾	
		10. Odbiorca końcowy/odbiorcy końcowi <i>(jeżeli jest znany/są znani w momencie dostawy) (numer EORI, jeżeli dotyczy)</i>		11. Państwa trzecie tranzytu <i>(jeżeli dotyczy)</i> Kod ⁽²⁾	
				12. Państwo/państwa członkowskie planowanego zgłoszenia do procedury wywozu Kod ⁽²⁾	
		13. Opis produktów	14. Kod Systemu Zharmonizowanego lub Nomenklatury scalonej <i>(jeżeli dotyczy, kod 8-cyfrowy)</i>		
		13a. Oznakowanie	15. Waluta i wartość	16. Ilość produktów	
		17. Końcowe zastosowanie <i>(jeżeli dotyczy)</i>	18. Data zawarcia umowy <i>(jeżeli dotyczy)</i>	19. Celna procedura wywozu	
		20. Dodatkowe informacje wymagane przez ustawodawstwo krajowe <i>(do określenia w formularzu)</i>			
		Miejsce na tekst gotowy			
		Według uznania państw członkowskich			
			Wypełnia organ wydający		
		Podpis	Pieczęć		
		Organ wydający			
		Data i miejsce			

⁽¹⁾ Wypełnia organ wydający zezwolenie.⁽²⁾ Zob. rozporządzenie Rady (WE) nr 1172/95 (Dz.U. L 118 z 25.5.1995, s. 10).

EUROPEAN UNION

1a. (1)	1. Eksporter	2. Numer identyfikacyjny	9. Państwo przywozu i numer zezwolenia na przywóz
		5. Odbiorca	
ZEZWOLENIE	13.1. Opis produktów	14. Kod towaru (jeżeli dotyczy, kod 8-cyfrowy)	
	13a. Oznakowanie	15. Waluta i wartość	16. Ilość produktów
	13.2. Opis produktów	14. Kod towaru (jeżeli dotyczy, kod 8-cyfrowy)	
	13a. Oznakowanie	15. Waluta i wartość	16. Ilość produktów
	13.3. Opis produktów	14. Kod towaru (jeżeli dotyczy, kod 8-cyfrowy)	
	13a. Oznakowanie	15. Waluta i wartość	16. Ilość produktów
	13.4. Opis produktów	14. Kod towaru (jeżeli dotyczy, kod 8-cyfrowy)	
	13a. Oznakowanie	15. Waluta i wartość	16. Ilość produktów
	13.5. Opis produktów	14. Kod towaru (jeżeli dotyczy, kod 8-cyfrowy)	
	13a. Oznakowanie	15. Waluta i wartość	16. Ilość produktów
	13.6. Opis produktów	14. Kod towaru (jeżeli dotyczy, kod 8-cyfrowy)	
	13a. Oznakowanie	15. Waluta i wartość	16. Ilość produktów
	13.7. Opis produktów	14. Kod towaru (jeżeli dotyczy, kod 8-cyfrowy)	
	13a. Oznakowanie	15. Waluta i wartość	16. Ilość produktów

Uwaga: Należy wypełnić oddzielny formularz dla każdego odbiorcy według wzoru 1a. W części 1 kolumny 22 należy wskazać ilość nadal dostępną, a w części 2 kolumny 22 – ilość, o jaką pomniejszył się zasób.

21. Ilość/wartość netto (<i>masa netto/inna jednostka ze wskazaniem jednostki</i>)		23. Słownie wykorzystano ilość/wartość	24. Dokument celny (<i>rodzaj i numer</i>) lub wyciąg (<i>nr</i>) i data pomniejszenia zasobu	25. Państwo członkowskie, nazwisko i podpis, pieczęć potwierdzająca pomniejszenie zasobu
22. Liczbowo				
1				
2				
1				
2				
1				
2				
1				
2				
1				
2				
1				
2				

(¹) Dla każdego odbiorcy należy wystawić oddzielny formularz.